

[Nathalie Lind.]

med en bemærkning om, at hvis man fulgte de tanker, der her var refereret, så ville man genere den familie, hvor den ene ægtefælle passede familien og børnene. Men det er jo ikke rigtigt refereret. Det, Dansk Kvindesamfund foreslår, er jo at overveje – jeg siger overveje – om det beløb, der i dag bruges som tilskud til en familie, hvor der ikke er børn, skal konverteres til et børnetilskud. Det har der været rettet lange og mange henvendelser til finansministeriet om, og det må ministeren jo vide, Derfor kan det ikke være rimeligt i dag at stille det op som om man siger, at familier med børn skal stilles dårligere. Det er jo slet ikke problematikken. Problematikken er, om man med hensyn til den form for samliv, som består i et ægteskab, hvor der ingen børn er, skal fastholde, at der kommer en særlig ydelse fra statens side.

Så sagde ministeren en anden ting, nemlig at man gik ud fra, at der altid mellem ægtefæller, hvis der var fuldstændig særbeskatning, ville ske noget, så man kunne sige, at enten valgte man den mest fordelagtige løsning, eller også ville man prøve på en eller anden måde at udnytte de gældende regler. Jeg forstår ikke, at ministeren ikke i sine tanker inddrager den mulighed, at man jo kunne have det sådan, at disse aftaler mellem ægtefæller først fik gyldighed, den dag ægteskabet ophørte. Man har mig bekendt visse regler i den retning med hensyn til overførsler mellem børn og familie, jeg kan det ikke i detaljer.

Det er ligesom om man i den grad vil forenkle det og på den ene side stille det meget groft op og sige, at nu vil man genere familier, hvor der er børn, for det var jo det, ministeren sagde – joh, der blev udtrykkelig sagt: »passer familien og børnene«. Det er slet ikke den situation, jeg har forestillet mig. På den anden side forudsætter man absolut, at ægtefællerne på en eller anden måde vil jonglere. Jeg har ganske meget erfaring fra mit tidligere arbejde som sagfører; den siger, at folk krymper sig ganske meget, når de skal overføre penge fra den ene ægtefælle til den anden.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne til hr. Bernhard Baunsgaard, som igen var inde på definitionen »store tilskud til at holde en kone«, sige, at udgangspunktet for dette er, at man bl. a. har bygget dansk

skattelovgivning op på det princip at friholde en minimumsindkomst for beskatning. Det er et princip, som jeg ikke synes er et dårligt princip. Man kan diskutere, hvilken vej man skal gå. Man kan godt gå den anden vej og konvertere det til et tilskud, som man udbetaler, og således at man beskatter fra den første krone. Det ændrer ikke ved princippet. Det kan godt være, man hurtigere kom til den situation, hvor man lagde en eller anden grænse for, hvortil udbetalingen skulle ske.

Så skal jeg til fru Nathalie Lind sige, at mine bemærkninger om Dansk Kvindesamfund knyttede jeg ikke til familier med børn. Jeg nævnte i sammenhæng med problemet om personfradraget, at oprindeligt havde vi et fradrag pr. barn, der nu er konverteret til et børnetilskud, men at dette havde samme udgangspunkt, at en minimumsindtægt blev friholdt for beskatning. Denne minimumsindkomst voksede, hvis det var ægtepar. Den voksede yderligere, hvis der var børn i ægteskabet. Jeg nævnte, at Dansk Kvindesamfund har argumenteret for, at man ikke skal have adgang til at overføre personfradrag. Jeg skal gerne tilføje, at Dansk Kvindesamfund i den seneste henvendelse til mig har peget på, at der kan opstå nogle sociale problemer i den sammenhæng, men det er problemer, der må løses på anden måde end via skattelovgivningen.

Vedrørende de sidste bemærkninger, fru Nathalie Lind kom med omkring flytning af dispositionsretten mellem ægtefæller, vil jeg tro, at de særlige problemer nok knytter sig til de situationer, hvor man flytter det over til særeje, men det er der jo ikke tale om her. Her kan man jo frit flytte rundt på dispositionsretten, uden at det får konsekvenser, den dag ægteskabet eventuelt opløses. Det er muligt, at disse regler i ægteskabslovgivningen bør ændres, men det skal jeg ikke tage stilling til i forbindelse med dette skattelovforslags behandling her i dag.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard har ordet for en kort bemærkning, som i øvrigt er en uskik ved førstebehandlinger.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gøre det meget kort og kun bemærke, at dette med dobbelt personfradrag er no-